

5 Ис 2790

28846.
6. 1052
2500

520 2490
Б.з.ан. 7829.

6

Беларускія НАРОДНЫЯ ПЕСЬНІ

СЯБРАЎ І ВЫДАЎ
Г. ШЫРМА.

ВЫПУСК ПЕРШЫ.

МУЗЫЧНАЯ АПРАЦОЎКА НА МЯШАНЫ ХОР:
АНЦАВА, ГАЛКОЎСКАГА, ГРЭЧАНІНАВА і УЛАДЗІМІРСКАГА.

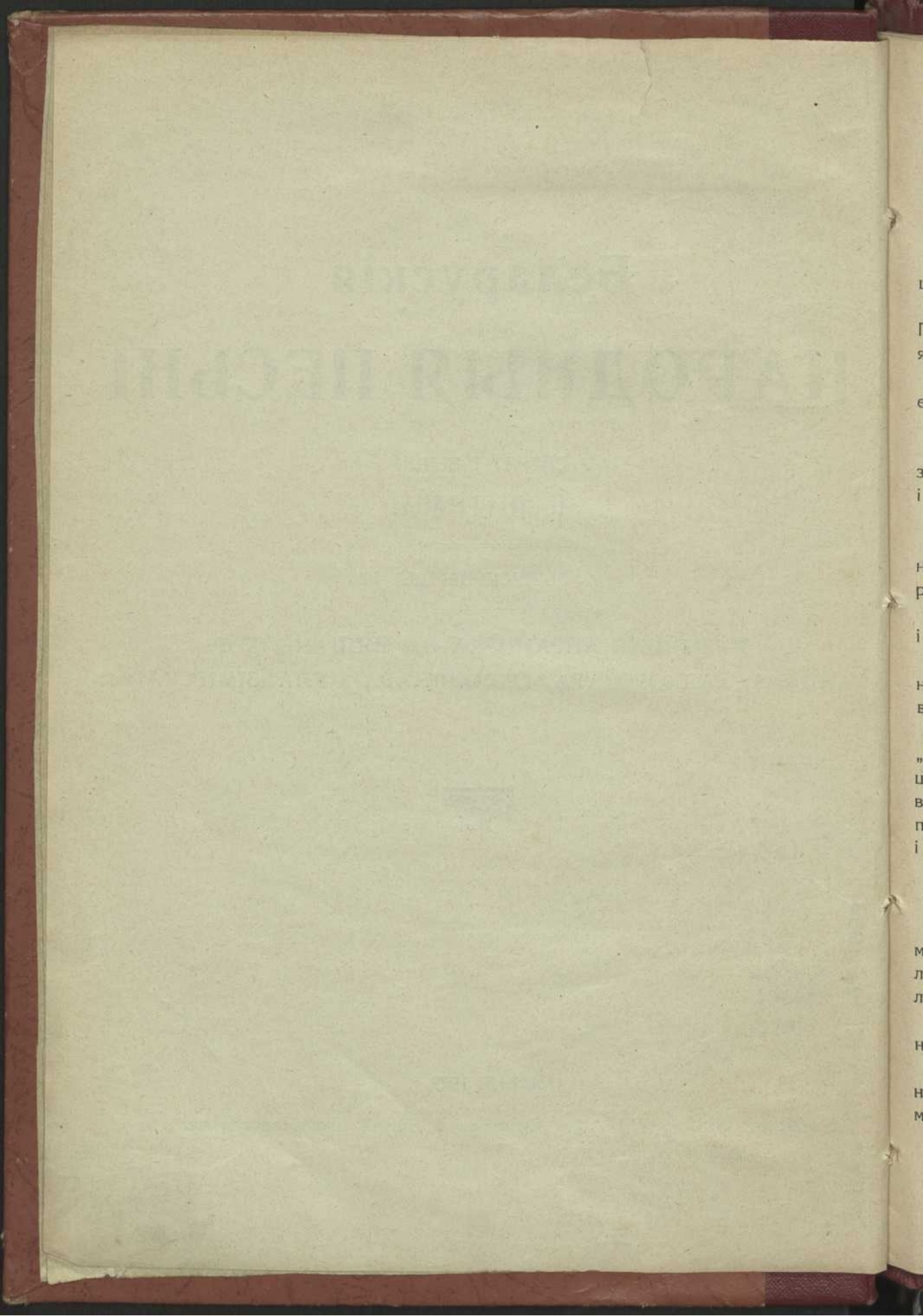
28840
И.н.в. 1953 г. Б.з.ан.

ВІЛЬНЯ 1929 г.

Беларуская Друкарня Ім. Фр. Скарыны ў Вільні, Людвісарская вул. № 1.

3598

Кожны народ мае свой асаблівы духовы характар, які знаходзіць найбольшае адбіццё у яго песнях.

Народ п'е, — і ў песнях дрыжаць тыя фібры, тыя нэрвы, якімі ён жыве. Па песні адразу можна распазнаць з чыіх вуснаў, а галоўнае з чыйго сэрца яна выйшла. У песнях чуваць аб чым народ сумуе і да чаго рвецца яго душа.

Песня кажа, ці народ паняволены — ці свабодны, легкадумны ці — сур'езны, самабытны духова — ці не самабытны.

Песня народу гэта — запраўдная жывая чалавечая душа.

Беларуская народная песня заўсёды ясная, плястычная і багатая, часьцей засмучаная, чым рэзвая і гульлівая, адзначаецца асабліваю задумаю аб жыцці і долі.

Пад паглядам настраў, мэлёды і рытму яна зусім самабытная.

Цудоўная, шчырая, як народнае сэрца, мэлёдыя, высокапаэтычны верш народнае паэзіі з яго найўнымі чаруючымі вобразамі і зваротамі, — ўсё гэта разам ўзятае падымае беларускую песню на высока мастацкі п'едэстал.

Калі да апошніх двух дзесяткаў год беларуская песня была ў забыцці і занедбанні, то цяпер за кароткі час здабывае сабе вялікую славу.

Стыхійны ўздым беларускіх масаў да самастойнага культурна-нацыянальнага жыцця ставіць на чарзе дня, побач з іншымі пытаннямі, і справу руплівасці да роднага генія.

Народ адчувае ў сабе вялікую духовую моц, ён шукае прастору сваім „песням і сілам“. І дзеля таго, каб даць выход гэтай сіле, каб у братніх сэрцах сярод цемры і бяспуцця загарэліся новыя агні, каб паліліся крыніцаю новых бадзёрых думы, па нашаму разуменьню, неабходна даць народу родную, па мастацку апрацаваную, песню. Бо песня злучае народ, яна усведамляе яго і дае сілы змагацца за лепшае заўтра...

Выпускаючы ў сьвет першы зборнік „Беларускіх Народных Песняў“, мы маем на ўвазе заспакоіць палючую патрэбу, якая адчуваецца ў Заходняй Беларусі з прычыны браку выданняў па мастацку апрацаваных народных мэлёдыяў, якія надаваліся-бы да прадукцыі сельскімі і гарадзкімі хорами.

У гэтым зборніку, па колькі магчыма, зьмешчаны песні, сабраныя ў розных кутках нашае Бацькаўшчыны.

Побач з песнямі надта лёгкага і простага харавога укладу, разлічанага на невялікія правінцыянальныя хоры, у зборніку зьмешчаны і такія песні, якія могуць упрыгожыць канцэртны выступ запраўднае капэльні.

Ідучы на спатканьне масаваму запатрэбаваньню з боку культурных працаўнікоў на правінцыі, мы перадаем гэты зборнік для грамадзкага карыстанья з надзеяй, што ён будзе сымпатычна прыняты Беларускімі культурна-асьветнымі установамі, асабліва-ж нашымі супрацоўнікамі ў Т-ве Беларускае Школы, якія нясуць самаахвярную працу на шырокіх прасторах роднае зямелькі.

Адначасна на гэтым мейсцы шчыра дзякуем кампазытару Міхалу Васільявічу Анцаву за прысланыя спэцыяльна для зборніка па мастацку апрацаваныя народныя песьні, і праф. Канстанціну Міхайлавічу Галкоўскаму за яго сьветлыя парады, датычачыя гэтага выданья.

5.VI.1929 г. м. Вільня.

Г III.

Дайце разюну, прастору
Дрэмлючым песьням і сілам,
Дроіне запор наймацнейшы,
Мы ўскалыхнем і магілай.

.....

Шлях залаты працярэбім
Зорна ўзнясемся ў вышоты
Вышай няпраўды, няславы,
Вышай пакутных балотаў.

Моц сваю сьвету пакажам...
Зьдзіўляюца старцы і дзеці:
Што знача песьня і сіла!
Што знача моцна хацеці!

Янка Купала

1. Цёмная ночка.

Народная з пад Васілішак, Лідзкага пав.

Moderato. (Мерна).

Гарм. К. Галкоўскага.

С.
А.

Цём - на - я ноч - ка ды ня від - на - я,

Т.
Б.

Гэй, гэй! Га ло - вань - ка,

ма - я бед - на - я, ух, я!

Гэй!

Цёмная ночка ды нявідная, || Гэй, гэй!
Галованька, мая бедная, || ух, я!

Дзе-ж я буду ночначавачі?
Дзе-ж я буду каня пасьці? "

Пушчу каня на даліну,
А сам лягу адпачыну. "

Ішла дзеўка каліну ламаці, || Гэй, гэй!
Стала жаўнера прабуджаці: || ух, я!

—Устань, жаўнеру, прачухніся, "
—Назад сябе аглянися. "

—[дзе войска ды ня малае,
—Вельмі яно свавольнае; "

—Забьюць цябе маладога, || Гэй, гэй!
—Вазьмуць каня варанога, || ух, я!

2 Ды ўжо сонейка.

Павольна.

Нар. мэл. зборн. А. Грыневіча
Гарм. К. Галкоўскага.

С.
А.

Ды ўжо со - нейка за лес ко - ціц - ца,

Т.
Б.

Ды ўжо

ritard.

Мне да ма - тань - кі ў госьці хо - чац - ца.

ritard.

Ды ўжо сонейка за лес коціца,
Мне да матанькі ў госьці хочацца.

Дзе мяне мама спатыкаць будзе?
Чым мяне мама частаваць будзе?

Частуе мяне мёдам ды віном...
— „Якова-ж табе за чужым сталом?

„Ці ела, мама, рэдзьку з палыном,
„Такова-ж і мне за чужым сталом:

„Я ў канцы стала настаялася,
„Лічаных кускоў нахваталася.

„Цераз хату йду, — думку думаю,
„Цераз сені йду — сьлёзанькі лію,—

„Як на двор выйду — сьвету ня бачу,
„Са двара прыду — цяжанька плачу.

3. Зялёны дубочак

Нар. мэл. збор. Равенскага
Гарм. К. Галкоўскага.

Памалу.

С.
А.
Т.
Б.

Зя - лё - ны ду - бо - чак, што не зе - ля -

зе - ля -

не - еш, ці су - шы ба - іш - ся, ці лу - гу жа - ле - еш?

не - еш

Meno mosso.

— Зялёны дубочак, што не зелянееш?
Ці сушы баішся, ці лугу жалееш?
— Сушы не баюся, лугу не жалею,
Дзе я ні саджуся, ўсё не зелянею.
— Малады малойчык, што ты смутны ходзіш?
Ці вайны баішся, ці айца жалееш?
— Вайны не баюся, айца не жалею,
Палюбіў дзяўчыну, пакідаць жалею.
Дурная дзяўчына дурны розум мае,
Па садочку ходзіць, ручанькі ламае:
— Каб табе, малойчык, было цяжка жыці —
Сем нядзель ляжала, ніхто ня даў піці.
Не падаў айцец мой, не падала маці,
Мушу маладая з жалю паміраці.
Спадмануў шляхцянку, спадмануў мяшчанку,
Спадмануў дзяўчыну, бедну сіраціну.
Каб цябе, малойчык, ліхая гадзіна!
Выраклася мяне ўся мая радзіна.

4. Замуж пайсьці — трэба знаць.

Нар. мэл. зборн. А. Грынкевіча
Гарм. К. Галкоўскага.

Скора.

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems. The first system has a vocal line (Soprano/Alto) and a piano accompaniment (Tenor/Bass). The second system also has a vocal line and piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Скора.' (Allegro). The word 'ritard.' is written above the piano accompaniment in the second system. The lyrics are written below the vocal lines.

С.
А.
Т.
Б.

Замуж пайсьці трэба знаць, поз - на лег - чы
рана ўстаць, Ох я, бед - на - я! Бедна галоў - ка мая!

1. Замуж пайсьці—трэба знаць
Позна легчы, рана ўстаць.
Ох, я бедная!
Бедна галоўка мая!
2. Ледзьве тыдзень па вясельлі,
І прыносіць муж кудзелю.
Ох, я бедная! і т. д.
3. Кудзеля і верацёна
Ля цябе, мая ты жона,
Ох, я бедная! і т. д.
4. А мужык мой муку сее,
А я рада, што умее.
Ох, я бедная! і т. д.
5. Пакуль хлеб я замясіла,
Сьвіньня дзьверы адчыніла
Ох, я бедная! і т. д.
6. Пакуль дзьверы зачыніла
Дык і мужа угнявіла.
Ох, я бедная! і т. д.
7. Пакуль мужа спакаіла,
Дык сьвіньня гаршчок пабіла.
Ох, я бедная! і т. д.

УВАГА; прыпеў „Ох, я бедная“, можна пяць па 2 разы, пры чым другі раз рр.

5. Вясе́ла бяседачка*).

Нар. мэл. збор. А. Грыневіча
Гарм. К. Галкоўскага.

Сярэдня.

С.
А.

Т.
Б.

Вя - се - ла бя - се - да - чка, дзе муж з жонкай п'ець,

Вя - се - ла

во ён - жа ёй ча - рачку поў-ную да - ець.

1. Вясе́ла бяседачка,
Дзе муж з жонкай п'ець:
Во ён-жа ёй чарачку
Поўную даець.

2. Просіць выпіць мілую
Чарачку адну,
Каб забыць пра родную
Сваю старану.

3.— „Ня буду я, міленькі,
„Поўнай выпіваць,
„Ня буду староначкі
„Роднай забываць.

4. „У роднай старонацы
„Птушачкі пяюць,
„А ў чужой старонацы
„Часта сьлёзы льюць.

*) 1-ы раз = F, 2-і раз = P., 3-і раз = F., 4-ы раз = P.

6. Гэй паехаў сын Даніла.

Allegretto risoluto.
(Не надта сора).

Нар. мэл. збор. Тэраўскага
Гарм. К. Галкоўскага.

С.
А.

Гэй, пае - хаў сын Да - ні - ла ды на Русь, на вай-

Т.
Б.

ну, гэі, па - кі - нуў Сын Даніла ма-ла-ду - ю жа - ну.

Гэй, паехаў сын Даніла
Ды на Русь на вайну,
Гэй пакінуў Сын Даніла
Маладую жану.

Гэй, пісала яго маці
Тры лісточкі да яго:
— Гэй вярніся ты, Даніла,
— Дый да дому сваяго.

— Ды ўжо твая Кацярына
— Сваю волю паняла,
— Коні твае вараныя
— Пазаезджывала.

7. Лявоніха.

Нар. мэл. зборн. Тэрраўскага
Гарм. К. Галкоўскага.

Жвава.

С.
А.

А ка - ліж я у ма - туль - кі бы - ла, ды як

Т.
Б.

ві - шань - ка ў са - дочку цьві - ла; да - ста - ла - ся злому

духу мужыку, скруціў мяне, як лі - пі - нач - ку ў ду - ду.

А калі-ж я у матулькі была
Ды як вішанька ў садочку цьвіла;
Дасталася злому духу мужыку,
Скруціў мяне, як ліпіначку ў дуду.

Наехалі поўны дом наш казакоў
Ды забралі майго мужа ў палон;
Ды ня шкода, што яго ды забралі,
Толькі шкода, што ня моцна звязалі.

Ён паганец уцячэць, ды уцячэць,
Мне галоўку маю бедну натаўчэць,
Трэба будзе сьцерагчыся, уцякаць,
З вераб'ямі пад страхою начаваць.

8. Ой, у садзе - вінаградзе.

Скора, весела.

Нар. мэл. збор. А. Грыневіча
Гарм. К. Галкоўскага.

С.
А.

Ой, у са - дзе ві - на - гра - дзе

Т.
Б.

ка - лін - ка ста - я - ла; пад ка - лін - кай,

пад ма - лін - кай дзяў - чы - на гу - ля - ла.

1. Ой у садзе-вінаградзе калінка стаяла,
Пад калінкай, пад малінкай дзяўчына гуляла.
2. Скуль ні ўзяўся тут Іванька, дзявоцка спадманка,
Ён вытаптаў чорну сьцежку к дзеўцы пад ваконца.
3. Як вытаптаў чорну сьцежку, перастаў хадзіці,
Як учыніў худу славу, перастаў любіці.
4. Ой за рэчкай, за ракою музыканты йграюць;
Там-жж маю міленькую да шлюбу ўбіраюць.
5. Убірайце не ўбірайце, не ваша я буду,
Ды я-ж гэтай худой славы павек не забуду.

9. Ці сьвет, ці сьвітае.

Нар. збор. А. Грыневіча
Гарм. К. Галкоўскага.

Moderato. (Мерна).

C.
Д.

Ці сьвет, ці сьві - та - е, ці на зо - ры зай -
ці на зо - ры

Т.
Б.

ма - е, ці мой мі - ленькі, го - луб сі - венькі, ко -

Гэй, гэі!

ні - ка сяд - ла - е, ці мой ла - е.

1. Ці сьвет, ці сьвітае,
Ці на зоры займае,
Ці мой міленькі, голуб сівенькі,
Коніка сядлае.

2. Сядлай, мілы, каня,
Каня вараненькага,
Прыяжджай, мілы, не кідай мілы,
Мяне маладзеньку!

3. Ці-ж я не такая,
Як і гэна другая?
Я-й харошая і прыгожая. —
Доля-ж нешчасная!

4. Ой ў полі азерца,
Там пльвала вядзерца,
Ой прыдзі, мілы, дый парадзімся,
Маё мілае сэрца!

10. Дзеванька.

Мерна.

Нар. мел. са збор. А. Грыневіча

Гарм. К. Галкоўскага.

C.

Ды чым - жа тва - я, дзе-вань-ка, га-

T.

Ды чым-жа, чым?

лоў - ка за - ня - та? Мо - жа та - бе а-

пры - кры - ла ня род - на - я ха - та? На

ко - го - ж ты па - зі - ра - еш, сва - ё сер - ца пры-

кла - ня - еш? Ня бу-дзе тут лад! Ня бу-дзе тут лад!

1. Ды чым жа твая, дзеванька,
Галоўка занята?
Можа табе апрыкрыла
Ня родная хата?
На каго-ж ты пазіраеш,
Сваё сэрца прыкланяеш?
Ня будзе тут лад!
Ня будзе тут лад!
2. Прыўчыла ты двух хлопчыкаў,
Як птушак у сеці:
Яны к табе ў дзень і ў начы
Рады прыляцеці;
І ты да іх забегаш,
Увесь панскі двор пабуджаеш
На вялікі сьмех,
На вялікі сьмех.
3. Прыўчыла ты і лоўчага,
Ён жа і стралочак,
І дудар быў ён некалі,
І наш песьнярочак;
А ўсе стральцы і дудары
У хаце не гаспадары,
Ня будзеш мець хлеб,
Ня будзеш мець хлеб.

11. Чачотачка.

Народ. зборн. А. Грыневіча.
Гарм. К. Галкоўскага.

Борзда.

С.
А.

Спа-ра - дзі - ла ча-чо - та - чка се-ме - ра да-

Т.
Б.

чок, Спа-радзі-ла не-вя-ліч-ка се - ме - ра ма-

лых: Аў-гу-вень-ню і Ак-сінь-ню, і Та - цю - ху,

і Нась - цю - ху, і Ма - кры-ну і Гры - пі - ну

сё - му - ю Хім - ку, се - му - ю Хім - ку.

1. Спарадзіла чачотачка семера дачок,
Спарадзіла невялічка семера малых:
Аўгеньню і Аксінью,
І Тацюху, і Насьцюху,
І Макрыну, і Грыпіну,
Сёмую Хімку,
Сёмую Хімку.

2. Спарадзіўшы і ўзрасьціўшы, замуж аддала,
Спарадзіўшы і ўзрасьціўшы, замуж аддала:
Аўгеньню за Мірона,
А Аксінью за Сапрона,
А Тацюху за Дзяміда,
А Насьцюху за Спірыда,
Радзівону — Макрыну,
А Хрытону — Грыпіну, —
Хімку за Кузьму.

3. Як пачала чачотачка пасаг выдаваць,
Як пачала невялічка ды ўсім надараць:
Аўгеньні — кажушок,
А Аксінье — хвартушок,
А Тацюсе — пялёнкі,
А Насьцюсе — суконкі,
А Макрыне дзьве кошкі,
А Грыпіне панчошкі,
Хімцэ падвязкі,
Хімцэ падвязкі.

5Шс 2490

12. Гарэліца.

Нар. мэл. зборн. А. Грыневіча.
Гарм. К. Галкоўскага.

Борзда.

С.
А.

Ой ты, ма - я га - рэ - лі - ца, Ой ты, ве - ся

Т.
Б.

луш - ка! це - раз ўсю мя - не ночку му - чы - ла су -

крушка. Няў - жо - ж то мне бы - ло лёг - ка

це - раз у - сю ноч - ку, ка - лі ві - дзеў

1^ы раз = f

2^ы раз = ff

ritar - dan - do.

ўсё у вась-не па - рож - ну - ю боч - ку.

1. Ой ты, мая гарэліца,
 Ой ты, весялушка!
 Цераз ўсю мяне ночку
 Мучыла сукрушка.
 Няўжо-ж то мне было лёгка
 Цераз усю ночку,
 Калі відзеў ўсё у васьне
 Парожную бочку?

2. Судзі-ж, Божа, даждаць сьвята,
 Тады пагуляю,
 Загойкаю: гаю, гаю!
 Ды запаклікаю.
 Слава-ж Богу, што даждаўся,
 Вось і папіваю,
 Загойкаю: гаю, гаю!
 Ды запаклікаю.

3. А як прыду да хатанькі,
 Дык жонцы — вяроўка;
 А мне з панам разьбірацца
 Ня будзе так лоўка.
 Гуга! гуга! загойкаю,
 Ды запаклікаю,
 Судзі-ж, Божа, даждаць сьвята,
 Тады пагуляю.

13. О-ю-ля-лю.

Адна.

Нар. зборн. А. Грыневіча.

О - ю - ля - лю! Дай - це - ж мне ра - ду

пад ма - ю ўла - ду. О - ю - ля - лю!

Х О Р

О - ю - ля - лю! Хто-ж та - бе ра - да?

мала - ды І - гналь - ка? О - ю - ля - лю!

Пачынальніца.

О-ю-ля-лю! Дайце-ж мне раду,
Пад маю ўладу. О-ю-ля-лю!

Хор

О-ю-ля-лю! Хто-ж табе рада?
Млады Ігналька? О-ю-ля-лю!

Пачынальніца адказвае:

О-ю-ля-лю! Што мне па гэтым,
Па даўганосым? О-ю-ля-лю!

Пачынальніца так як спачатку:

О-ю-ля-лю! Дайце-ж мне раду,
Пад маю ўладу! О-ю-ля-лю!

Хор успамінаючы другога дзяцюка:

О-ю-ля-лю! Хто-ж табе рада?
Малады Мацейка? О-ю-ля-лю!

Пачынальніца адказвае з новай прыганай:

О-ю-ля-лю! Што-ж мне па гэтым,
Ды па цыбатым. О-ю-ля-лю!

Хор успамінае што раз новае імя, а пачынальніца дае прыганы, то рабаліцы, то крываногі і г. д., аж іакуль хор ня ўспоміць хлапца, які ёй падзабаецца; тады песня канчаецца так:

О-ю-ля-лю! Яго люблю я,
За яго пайду. О-ю-ля-лю!

14. Ляцела зязюля.

Мерна.

Ад Ж. Сенькевічанкі, в. Рачкуны,
Лідзкага п., зап. Г. Шырма.
Гарм. К. М. Галкоўскага.

С.
А.
Т.
Б.

Ля - це - ла зя - зю - ля праз бор ку - ку - ю - чы, За -
пла - каў Я - сень - ка з вя - чо - ра к і - ду - чы.

Ляцела зязюля праз бор кукуючы,
Заплакаў Ясенька з вячорак ідучы. (2)
Прыйшоў ён да дому, ня кажа нікому,
Кладзецца ён спаці на белай пернаці. (2)
Прыйшоў родны брацец, стаў Яся будзіці:
— Уставай, родны браце, мы пойдзем касіці! (2)
— Ня буду ўставаці, не пайду касіці,
— Бо я не здужаю косанькі насіці. (2)
Прыйшоў яго бацька, стаў Яся караці:
— Ўставай, родны сынку, мы пойдзем гараці! (2)
— Ня буду ўставаці, не пайду гараці.
— Бо я не здужаю на валы гукаці. (2)
Прыйшла яго маці, стала наракаці:
— Трэба было сынку па трох не кахаці. (2)
Першая любіла — хустачку рабіла,
Другая любіла — кашульку пашыла, (2)
Трэцяя любіла — зеляйка варыла,
А ў нядзелю рана Яся атруціла. (2)
— О-то-ж табе, сынку, такая заплата:
— Тры дошкі сасновы — цёмненькая хата. (2)
Званы зазванілі на першу гадзіну,
Пахавалі Яся праз адну дзяўчыну. (2)

15. У цёмным лесе.

Вясёла, жвава.

Ад Б. Чартовіча, засьц. Мель,
Вялейскага п., зап. Г. Шырма.
Гарм. К. М. Галкоўскага.

The musical score is written for four voices: Soprano (С.), Alto (А.), Tenor (Т.), and Bass (Б.). It is in 3/8 time and B-flat major. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The first system covers the first line of the song, and the second system covers the second line. Dynamics like *f* and *ff* are indicated.

С.
А.
Т.
Б.

У цём - ным ле - се мур му - ра - ва - ны, Трай - рай - рай,
чо - х - чо - х - чо - х, Ай - яй - яй, ох - ох - ох, мур му - ра - ва - ны.

У цёмным лесе мур мураваны,
Трай-рай-рай, чох-чо-хох,
Ай-яй-яй, ох-ох-ох, мур мураваны;
Мур мураваны не пабеляны,
Трай-рай-рай і г. д.
А у тым доме малада Хайка,
Трай-рай-рай і г. д.
Прышлі да яе тры салдацікі,
Трай-рай-рай і г. д.
Яны у яе пілі і елі,
Трай-рай-рай і г. д.
Пілі і елі, Хайку манілі:
Трай-рай-рай і г. д.
— „Паедзем, Хайка, у сьвет і з намі,
Тра-рай-рай і г. д.
„У сьвет і з намі, і з салдатамі,
Трай-рай-рай і г. д.
Няўмела Хайка і з возу лезьці,
Трай-рай-рай і г. д.
Няўмела Хайка гугелю есьці,
Трай-рай-рай і г. д.

16. Каля плоту крапівушка.

Памалу.

Ад М. Пяткевіча, в. Кабыльнік,
Пастаўскага пав., зап. Г. Шырма.
Гарм. К. М. Галкоўскага.

С.
А.
Т.
Б.

Ка - ля пло - ту кра - пі - ву - шка ўсе кусьлі - ва - я, Ёсьць у мяне сьвя - кро, ву - шка ўсе журлі - ва - я.

Ка - ля плоту кра - пі - ву - шка

Каля плоту крапівушка
Ўсе кусьлівая;
Ёсьць у мяне сьвякровушка
Ўсе журлівая. (2)

Ой журыла, як дзень, як ноч,
Прэч праганяла, —
Яна мяне маладую
З сьвету зжывала. (2)

Ой пайду я маладая
Ў поле роўнае,
Ой стану я маладая,
Хоць рабіначкай (2).

Ішлі хлопцы два малойцы
З Украіначкі,
Увідзелі рабіначку
За тры мілячкі. (2)

Сталі яны на дарожцы,
Падзівіліся,
А прыйшоўшы да хатачкі
Пахваліліся: (2)

„—А мая-ж ты, матулечка,
„Я ўвесь сьвет прайшоў,
„Нігдзе такой рабіначкі
„Жаркай не найшоў“. (2)

17 Як пагнала стара баба.

Тэмп полькі.

Ад Юлі Даўнаранкі, в. Гаішча,
Маладэчанскага пав., зап. Г. Шырма.
Гарм. К. М. Галкоўскага.

С.
А.
Т.
Б.

на пры - гнала Ёся - го толь - кі тро - е,
праз па - ро - гі За - тап та - ла дво - е.

Як пагнала стара баба
Куранятак пасьці,
Сама села на пянёчку
Кудзелячку прасьці.
А дамоў яна прыгнала
Ўсяго толькі трое,
А як лезла праз парогі
Затаптала двое.
Села баба на парожку
Дый ужо бядуе:
„—Як прыедзе дзед із лесу
„Пэўна адлупцуе!“
Як прыехаў дзед із лесу
І пачаў пытаці:
„—Чаму тваіх, бабулечка,
„Курчат не відаці?!“
Як узяў-жа стары дзед
Ліпаву ляшчыну
І пахвастаў бабулячцы
Галаву і сьпіну.
„—Бадай табе стары дзед,
„Барада аблезла,
„Як ты мяне аддубасіў, —
„Тры дні на печ лезла!“

18. Каліна-Маліна.

Весела, бадзёра.

Ад З. Хвораставай, в. Шакуны,
Пружанскага п., зап. Г. Шырма.
Гарм. К. М. Галкоўскага.

С.
А.

Ка - лі - на, ма - лі - на, што не зе - ля - не - еш? Ці

Т.
Б.

су - шы ба - іш - - ся, ці лу - - гу . жа - ле - еш?

тирд.

Каліна-маліна, што не зелянееш?
Ці сушы баішся, ці лугу жалееш?
— Сушы не баюся, лугу не жалею,
На гарэ высокай, той не зелянею.
— Малады малойчык, чаго зажурыўся?
Ці айца жалееш, ці вайны баішся?
— Айца не жалею, вайны не баюся, —
Любіў дзяўчыноньку, цяпер расстаюся.
Як мы любіліся—нас маці ня знала,
Цяпер расстаемся, як чорная хмара.
Чорна хмара ідзе, дробны дожджык будзе,
З нашага каханьня нічога ня будзе.
Не хадзі па полю, не зьбірай куколю,
Не маргай вачыма — не твая дзяўчына;
Не твая стаенька, бо ты не будоваў, —
Не твая дзяўчына, бо ты не гадоваў.
Дана мая, дана, не пайду за пана,
Пайду за такога, якая я сама.

19. Малады хлопчэ.

З энэргіяй.

Ад Алесі Шырмы, в. Шакуны,
Пружанскага п., зап. Г. Шырма.
Гарм. К. М. Галкоўскага.

С. А.

Мала - ды хлоп - чэ, я ця - бе даў - но зна - -

Т. Б.

ю, я па - - са - гу ня ма - ю

Ты мя - не бя - рэш,

„— Малады хлопчэ, я цябе даўно знаю, —
„Ты мяне бярэш — я пасагу ня маю.
„— Малада дзеўко, мне твой пасаг ня трэба,—
„Ты мне хараша, як зорачка і з неба!
„— Сягонья кажаш, як зорачка ясная,
„А заўтра скажаш: доленька несчастная!“
Ой зарыкалі карованькі ў аборы,
Падходзіць маці да новае каморы:
„— Ёставай, невестко, ой бадай ты ня ўстала,
„Выганяй пасаг, што ад бацькі нагнала!
„— А што, міленькі, ой ці я не казала,
„Ўжо твая маці мне пасагам дагнала!
„Не цяпер, маці, пасагам даганяці,
„Ой было-ж табе сіротанькі ня браці;
„Ой было браці ад роду багатага,
„Нагнала-б табе тавару рагатага;
„Ой было браці ад айца і ад маткі,
„То былі-б табе усякія дастаткі!“

20. Чырвоная калінанька

Спакойна, плаўна.

Ад Ганны Шырмавай, в. Шакуны,
Пружанскага п., зап. Г. Шырма.
Гарм. К. М. Галкоўскага.

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems. The first system has a vocal line (Soprano, Alto, Tenor, Bass) and a piano accompaniment. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 6/8. Dynamics include *mf* and *rit.*

С.
А.
Т.
Б.

Чыр-во-на-я ка-лі-нонь-ка на дол па-да-ла-ся,
Ма-ла-да-я дзяўчы-нонь-ка ў ка-за-ка ўда-ла-ся.

Чырвоная калінанька
На дол падалася;
Маладая дзяўчыненька
У казака ўдалася:
Такі й вочы, такі й бровы,
Така й галавонька,
Як зыйдземся да купонькі —
Ціха размовонька
Наша ціха размовонька.
Паплаве з вадою;
Ты вялікі я малая —
Не зыйдзь з табою.
Ты вялікі, я малая —
Не зраўняемся;
Трудна, нудна на сэрданьку;
Не зьвенчаемся.

21. Там за гаем, за Дунаем.

Бадзёра, свабодна.

Ад Захвеі Хвораст, в. Шакуны,
Пружанскага п., зап. Г. Шырма.
Гарм. К. М. Галкоўскага.

С.
А.

Там за га-ем, за Ду-на-ем, Там за

Т.
Б.

Ой там за Ду-на-ем

га-ем, за Ду-на-ем, Там На-та-ша жы-та жа-ла,

p dolce. *rit-tar-dando.*

p dolce.

Там за гаем, за Дунаем, (2)
Там Наташа жыта жала;
Там Наташа жыта жала,
У правай ручцы серп дзяржала,
А леваю сабірала, —
Назад сябе жменькі клала, (2)
На біты шлях паглядала.
Бітым шляхам конік бежыць,
На коніку сядло лежыць,
На сядзельцы Ваня седзіць.

22. Ой вышла маці.

Lento. (Павольна).

Ад Ганны Шырмавай, в. Шакуны,
Пружанскага п., зап. Г. Шырма,
Гарм. К. М. Галкоўскага.

Ой вышла маці, Ой вышла маці із но-

ва е хаты на вачэраньку зваці. Ой вяха - - - ты Ой вачэрай,

чэрай, маці, ой вачэрай маці, ка - - лі ой вачэрай маці, ка - лі на - ва - ры - - -

на - ва - ры - ла ты на - ва - ры - ла, Бо ўжо мне та - ла ка - лі ты Бо ўжо мне

ко - му, хлоп - цу ма - ла - до - му вя - чэ - ранька ня мі - ла
 ма - ла - до - - - - му

ten.

Tenor solo.

Толькі мне толькі мне тако - му, хлопцу ма-ла-до-му дзяўчынанька міла

p *ten.*

Раз - вя - лі лю - - дзі, Раз - - - вя лі лю - -
 ой лю - -

ten.

Largo

дзі, бліз - кі - я су - се - дзі, Нам у па - ры, не бы - ці.
 дзі, су - - - се - - - - дзі:

ten.

23. Туман поле пакрывае.

Moderato. (Мерна).

Ад С. Татарына, в. Востраво,
Слонім. пав.; зап. Г. Шырма.
Муз. апрац. К. М. Галкоўскага.

1. Ту - ман поле па - - кры - ва - е, ту - ман поле пакры - ва - е,
4. Са - мі селі ў кар - ты гра - ці, са - мі, селі ў карты гра - ці,
5. Дзеў - ча сьцеля й вы - сьці - ла - е, дзеў - ча сьцеля й высьціла - е,
7. А я роду вя - - лі - ко - га, а я роду вя - лі - ко - га,
8. Бы - ло ў маткі дзе - - вяць сынкоў, бы - ло ў маткі дзе вяць сынкоў.

полк сал - да - гаў насту - па - е. 2 Тут нам брат - цы, на - - ча - ва - ці, тут
а дзеў - ча - ці пасьцель сла ці. 3 Узялі дзеў - ча за ру - чэньку, ўзя -
ды ўсе ця - жанька са - тха - е. 6 На - го, дзеў - ча, ты са - тхаеш, ча -
ай - ца й мат - кі ба - га - то - га, 9 Сынкi ўзраслі ў вой - ска пайшлі, сын -
я й дзе - ся - та - я да - чушка. 10 Дзякуй Бо - гу, да - га - даў ся дзя -

нам, братцы, на - ча - ва - - ці, вазь - мем са - бе па дзеў - ча - ці!
лі дзеў - ча за ру - чэнь - ку ды па - вя - лі ў сьвят - лі - чэнь - ку.
го дзеў - ча, ты са - тха - еш, ці ты родань - ку ня ма - еш?
кі, ўзраслі ў войска пай - шлі, а я мла - да за - муж пай - шла!
куй Бо - гу, да - га - даў - ся, што з ся - строю не зьвенчаў - ся!"

24. Ой, валы-ж мае.

Moderato. (Мерна).

Ад. З. Хвораст, в. Шакуны,
Пружанск. п., зап. Г. Шырма.
Муз. апрац. К. М. Галкоўскага.

С.
А.
Т.
Б.

1. Ой, валы-ж ма-е, кру-та-ро-гі-е, ча-го-ж вы па-мар-
5. А ў бла-гім лу-гу, а ў бла-гім лу-гу Тра-ві-ца па-сы-

не -- лі? Ой, та-го-ж мы дый па-мар-не лі, не
ха -- е, -- За лі-хім му -- жам, за-пья-ні-ца-ю, Той
Ча-го-ж? Ой!
За -- лі -- хім!

смач-нэ се-на е-лі, не смачнэ се-на е-лі.
жон-ка пра-па-да-е, той жонка пра-па-да-е.

2. Ой, ва -- лы-ж, кру-та-ро-гі-е, ча-
Ой, ва-лы-ж ма-е,

го так па-мар-не-лі? Ой, та-го мы

так па-мар-не-лі ня смач-ну ва-ду пі-лі.

rit. ar. dan. do.

3. Ой, каб тым ва-лом ды са-ха доб-ра, Са-

мы-б я-ны га-ра-лі; каб та-му му-

--- жу дый жон-ка доб-ра, той лета па-на-ва-лі-б.

4 *Сопрано.*

4. А ў добрым лу-гу, а ў доб-рым лу-гу Тра -

Альти.

ві-ца зе-ля - не - - е, - За доб-рым му -

--- жам, за гаспа-даром, Той жонка ма-ла-дзе-е.

з палатку да сь: капе

25. Ой там ў лесе.

Allegro moderato. (Ня сора).

Ад С. Татарына, в. Востраво,
Слонім. пав., зап. Г. Шырма.
Муз. апрац. К. М. Галкоўскага.

С.
А.

1. Ой там ў ле - се гры - бы за - ра - дзі - лі, там дзяўча - та
2. Ад - на дзеўка ў ле - се заблу - дзі - ла, ад - на дзеўка
4. Ты, ка - за - ча, вя - лі - кі гуль - та - ю, вывядзь мя - не
5. Як ты ста - неш са мной на раз - мо - ву, то вы - вя - ду
9. Хоць і ўпа - дзе на ру - су - ю ко - су, та - кі свай - го

Т.
Б.

па грыбы ха - дзі - лі, там дзяўча - та па грыбы ха - дзі - лі.
ў ле - се за - блу - дзі - ла, пры - блука - ла к зя - ле - на - му ду - бу:
на дарож - ку з га - ю, вывядзь мя - не на дарож - ку з га - ю!"
з га - ю на да - ро - гу, то вы - вя - ду з га - ю на да - ро - гу!"
вяноч - ка да - но - шу, та - кі свай - го вяночка да - но - шу!"

3. Я й ду - ма - ла, што дуб зе - ля - нень - кі, аж - но гэ - та
6. Ле - пей бу - ду ў ле - се пра - па - да - ці, а ня ста - ну
7. Бу - ду ха - дзіць ад но - чы, да но - чы па - куль, ўпа - дзе
8. Хоць і ўпа - дзе на сі - ні - я во - чы, а - бы та - кі

ка - зак ма - ла - дзенькі. аж - но гэ - та ка - зак ма - ла - дзень - кі.
 з та - бой раз - маў - ля - ці, а ня стану з та - бой раз - маў - ля - ці;
 ро - сась - ка на во - чы, па - куль ў падзе ро - сась - ка на во - чы.
 не на ру - су ко - су, а - бы та - кі не на ру - су ко - су;

26. Пастаўлю сьвятліцу.

Allegro moderato.
 (Ня дужа сора).

Этн. зборн. М. Гарэцкага.
 Муз. апрац. Т. Уладзімірскага.

S.
 А.
 Т.
 Б.

Пастаў - лю сьвят - лі - цу вокна - мі на ву - ліцу, Са - ду, мой
 Са - - -

са - ду, зя - лё - ны ві - на - гра - ду. *Ммм...*
 - ду, А ў тэй сьвятліцы хлопец

Саду, мой саду... Хлопець у гусьлі йграєць, дзяўчына прыпе-ваець.
Саду, мой саду...

у гусьлі йгра - ець, *Ммм....*

Пой, дзяўчы - на, гром - ка, каб бы - ла гусьлям звонка пой дзяўчы - на,
Пой

гром - ка, каб бы - ла гусьлям звонка
Саду, мой саду... Са - - - - ду,
гром - - - ка,

зя - лё - ны ві - на - - - гра - - - - ду.

27. А ў лузі каліна.

Ня скоря.

Народная з пад Васілішак, Лідзкага пав.
Муз. апрац. Т. Уладзімірскага.

С.
А.

1. mf

А ў лу-зі ка-лі-на ўвесь луг за-кра-сі-ла; ня су-
А я ту-ю ка-лі-ну злам-лю ды па-кі-ну; ня с су-

Т.
Б.

вер-на-я ды дру-жы-нанька Ма-ё сэрца ссу-шы-ла, ня су-
вер-на-ю ды дру-жы-на-ю, дзе пай-ду, там за-гі-ну, ня с су-

Сэр - - - ца ссу - шы - - - ла.
Дзе пай - - ду, за - - гі - - - ну.

вер-на-я ды дру-жы-нанька Ма-ё сэрца ссу-шы-ла.
вер-на-ю, ды дру-жы-на-ю, дзе пай-ду, там, за-гі-ну.

2

Ой, пай-ду я, пай-ду, у ва-ду у-та-плю-

Ой пай-ду я, пай-ду,

ся: Я з лі - хім му-жам, я з лі-хім му - жам век не разжыву -

З лі хім му жам.

ся, я з лі - хім мужам, я з лі - хім мужам век не разжы - ву -

ся. „Не та - пі - ся, донька, мар-на ду - шу згу - біш, а ска -

solo *Mi Xi*

жы, донь-ка, шчыру праўданьку, каго ты, ка - го лю - біш, а ска -

вер-на

жы, донька, шчыру праўданьку, ка - го ты вер-на лю - біш?"

ка - го лю - біш?"

4.

„ — Ма - я, мам - ко мі - ла, ні - ка - го ня лю - бі - ла; Ой каб

я га - док, ой каб я дру - гі, дзяўчы - на - ю па - бы - ла, ой каб
Каб га - - док, па - бы - - - ла,

я га - док, ой, каб я дру - гі, дзяўчы - на - ю па - бы - - ла.

5.

Каб я то - - е зна - ла, што за му - жам лі -
Каб я то - - е зна - ла, што за му - жам лі -

pp *Meno mosso*

ха, — ча - са - ла - б ка - су хоць па во - ла - су, сядзела - б у мамкі ці -
ха, — *pp*

Tempo I

ха, ча - са - ла - б ка - су хоць па во - ла - су, ся - дзе -

ся - дзе - - ла - б у мам - кі ці - - - ха.
p *rit. ad. dim.* *dopp.*

ла - б у мамкі ці ха, ся - - - - дзе - ла - б ці - - - ха.
p *pp*

28. Пірапёлка.

(ЖНІЎНАЯ).

Досыць павольна.

Народная з пад Дзісны,
запісаў А. Грыневіч.
Муз. апрац. А. Т. Грэчанінава.

1. *Andantino*

С. А. Т. Б.

Пі - ра - пёл - ка трысь - ця - но гнязь - дзеч - ка,
за - ла - то я - еч - - ка, пі - ра - пёл - - - ка
пі - - - ра - - - пёл - - - ка.

2. Пі - ра - пёл - ка ня вй ты гнязь - дзеч - ка
Пі - ра - пёлка, ня вй гнязь - дзеч - ка .

бліз - ка пры да - рож - - цэ
бліз да - рожцэ, пі - ра - пёл - - - ка.

3. Пі - ра - пёлка,

Пі - ра - пёл - ка, па - стуш - кі па - го - - нюць,

пі - - - ра - пёл - - - ка

гнязь дзеч - ка рас - по - руць, пі - ра - пёл - - ка

1. Пірапёлка,
Пастушкі пагонюць,
Яечкі заберуць,
Пірапёлка.
2. Пірапёлка,
А зьвій ты гнязьдзечка
На зялёным дубі,
Пірапёлка.
3. Пірапёлка,
Вецярок павеіць,
Дзетак пакалышыць,
Пірапелка.
2. Ой, дзеванька!
Ня вйй ты вяночка,—
Вясна недалёчка,
Ой, дзеванька!
3. Ой, дзеванька!
Сваточки прыедуць,
Цябе з сабой возьмуць,
Ой, дзеванька!

29. Чаму сілязень.

Досыць жыва.

Нар. зборн. А. Грыневіча.
Муз. апрац. А. Т. Грэчанінава.

1. *Allegretto* *mf*

С.
А.
Т.
Б.

То - то - то! Ча - му сі - ля - зень,
То! Ча - му
сму - цён ні вя сёл, то - то - то! То - то - то!
як мне жыць.
А як - жэ мне быць, ве - - сё - ла - му жыць, то - то - то!
то - то!
ўчо - ра з ве - ча - ра бы - ла,
То - то - то! ўчо - ра з ве - ча - ра ву - тачка была,

то - то - то! То - то - то! ся - гонь - ня ра - на

То то то!

за - стра - лё - на - я, то - то - то!

poco meno

1. Чаму, кавалер,
Смуцён не вясёл?
„А як-жа мне быць
„Вясёламу жыць, —
2. „Ўчора з вечара
„З міленькай гуляў,
„Сягонья рана-
„Заручоная.

30. Ішоў раёк.

Нар. мэл. збор. А. Грыневіча.
Гарм. А. Т. Грэчанінава.

Allegro moderato.

C.
A.
T.
B.

Ра - - ю, ра - - ю, ра - - ю.

1. І-шоў ра-ёк, і-шоў ра-ёк да-ро-га-ю,
5 На той скам'е, на той ска-м'е тры на-по-і,

ра - - ю, ра - - ю.

2. Пы-таў-ся ра-ёк,
аА - дзін на-пой,

9. Зя-лё-на ві-но,

ра - - ю, ра - - ю, ра - - ю.

пы-таў-ся ра-ёк Ъа-ша-га па-на, ра-ю мой, ра-ю.

а - дзін на-пой зя-лё-на ві-но, ра-ю мой, ра-ю.

зя-лё-на ві-но са-ма-му па-ну, ра-ю мой, ра - - ю.

3. У на - ша - га па - на, у на - ша - га па - на
 7. Дру - гі на - пой, дру - - гі на - пой
 10. Са - лод - кі мя - док, са - лод - кі мя - док.

ся - род два - ра, ра - ю мой, ра - ю. 4. Ся - род два - ра,
 са - лод - кі мя - док, ра - ю мой, ра - ю. 8. Трєці на - пой,
 для жонкі я - го, ра - ю мой, ра - ю. 11. Гор - ка гарєл - ка,

ся - род двара ста - їць скамья, ра - ю мой, ра - ю.
 трєці напой, гор - ка гарєлка, ра - ю мой, ра - ю.
 горка гарєлка для жнеяк яго, раю мой, ра - ю.

31. У чыстым полі яліначка.

Нар., зап. А. Грыневічам
яд Я. Драздовіча з Дзісеншчыны.
Муз. апрац. М. В. Анцава.

Жаночы гол

1. Пад я - лін - кай
2. К ва - ро - ці - кам.
3. Дзе-ж мой сы - нок?

1. Ёчы-стым по-лі я-лі-начка, пад я-лінкай ма-гі-лачка,
2. К май-му ся-лу, к май-му два-ру, к ва-ро-ці - кам ці - совенькім,
3. — Ах, мой ко-сю ва - раненькі, дзе-ж мой сынок ма ладзенькі

Ой!

пад я - лін - кай ма - гі - лач - ка; у ма - гіл - цы ка - зак ляжыць
к ва - ро - ці - кам ці - совенькім, стук - ні, грук - ні ка - пы - тачкам,
дзе-ж мой сынок ма - ладзенькі? ці ты я - го ўвай - не забіў,

Ой!

1. Ой ка - зак ляжыць.
2. Ой ка - пы - тачкам,
3. Ой ўвай - не за - біў.

Ой!

над ка - за - ком ко - нік ста - іць, над ка - за - ком ко - нік ста - іць.
заржы дробным га - ла - сочкам, заржы дробным га - ла - сочкам.
ці ты я - го з вайны згу - біў, ці ты я - го з вайны згу - біў?

Мужчинський хор.

1. — Ня стой, ко-сю, на — да мною над ма — е — ю га — ла — во — ю,
 2. Вийдзець ця-бе пе — рай-ма — ці ма — я жонка й ста — ра ма — ці,
 3. — Не я я — го ўвай — не за-біў ні я я — го з вай-ны згу-біў,

1. Ой! _____ ня _____ стой! _____
 2. Ой! _____ Вый — — — — дзецъ. _____
 3. Ой! _____ не згу — — — біў. _____

Ой!
 над ма — е — ю га — ла — во — ю, бя — жы, ко — сю, да — ро — га — ю.
 ма — я жонка й ста — ра ма — ці, бу — дзецъ ця — бе ды пы — та — ці,
 ні я я — го з вайны згубіў, ой згу — бі — лі цём — ны но — чы,

1. бя — — жы, _____
 2. бу — — дзецъ _____
 3. згу — — бі — — лі _____

Ой! rit.
 бя — жы, ко — сю, шы — ро — ка — ю. бя — жы, ко — сю, шы — ро — ка — ю.
 у — мей, ко — сю, ад — ка — за — ці, у — мей, ко — сю, ад — ка — за — ці.
 шын-ка — рачкі чорны во — чы. шын ка-рач-кі чор — ны во — чы.

бя — — — — жы, ко — сю, бя — — — — — — — — — — жы. _____
 ды пы — — — — та — — — — ці ад — — — — ка — за — — — — ці.
 чор — — — — ны во — — чы, ой, _____ згу — бі — — — — лі.

32. Вецер вее.

Moderato assai tranquillo.
(Мерна, досыць спакойна).

Ад С. Р.-Міхайлоўскага з Вялейшчыны, зап. А. Грыневіч.
Муз. апрац. М. В. Анцава.

C.
A.
T.
B.

Ве-цер ве - е, сонца грэе... Жы-та па-ла-ве-е, —
Жы-та па-ла-ве-е, —

Ма-ла-да - - я дзя-ўчынач-ка ра-бо-ты ня ўме-е.
Ма-ла-да - я дзя-ўчы-нач-ка ра-бо-ты ня ўме-е.

А ні шы - ці, а ні прась-ці,
А ні прась-ці, а ні, кросны тка - ці;
а ні, кросны тка - ці;

Як па - чу - - е му - зы - кан - таў, бяжыць па - гу - ля - ці,

Як па - чу - - е му - зы - кан - таў, бяжыць па - гу - ля - ці,

Ся - род рын - ку бе - лы ка - мень, сон - ца рас - па - лі - ла;

Ой!

клі - ча ма - ці вя - чэ - ра - ці, - вя - чэ - ра ня мі - ла.

клі - ча ма - ці вя - чэ - ра - ці, - вя - чэ - ра ня мі - ла.

Musical score for the first system. It consists of three staves: a vocal line (treble clef), a piano accompaniment (treble clef), and a bass line (bass clef). The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4. The vocal line begins with a rest, followed by notes with dynamics *mf* and *dim*. The piano accompaniment starts with a *p* dynamic. The bass line features long, sustained notes.

Lyrics:

Ой, вя - чэ - рай, ма - я ма - ці, ка - лі на - ва - ры - ла,
 Ой.

Musical score for the second system. It consists of three staves: a vocal line (treble clef), a piano accompaniment (treble clef), and a bass line (bass clef). The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4. The vocal line begins with a *p* dynamic. The piano accompaniment and bass line also start with a *p* dynamic.

Lyrics:

А я пай - ду да дзяў - чы - ны, бо я - на мне мі - ла.
 А я пай - ду да дзяў - чы - ны, бо я - на мне мі - ла.

33. Лучына-лучыначка.

Народная, зап. А. Грыневічам
ад З. Азаронкавай у Полаччыне
Муз. апрац. М. В. Анцава.

Molto moderato e sostenuto.
(Вельмі мерна, затрымліваючы).

C.
A.
T.
B.

Лу - - - - - чы - на ма - я!
Лу - чы - на, лу - чы - нач - ка, ма - - - - - я!

Гэй, гэй! Ча - му - ж ты, лу - чы - нач - ка, не яр - ка га -

рыш? Бы - ла я у пе - - - чы - - - - - ла тры дні і тры ночы.

Гэй, гэй! Лі - ха - я сьвя - кро - вач - ка ва - дой аб - лі

ла. Аб - ліу - шы ва - до - ю, са - ма ў пір пайшла.
 Гэй, гэі!

p *crescendo*

Гэй, гэі! А ў пі - роч - ку се - дзя - чы па - хва - ляец - ца:

mf *pp*

Гэй, гэі!
 „ - Добра мне сьвя - кро - вач - цы чу - жо - е дзі - ця біць, Гэй, гэі!

p *mf*

Чу - жо - е дзі - ця - - тач - ка не сьпі - ра - ец - ца...

pp

Толь - - - кі у - мы - ва - ец - ца, Гэй, гэй!
Тольжі слязьмі дробны - мі

Бе - лым ру - ка - воч - - кам вы - ці - ра - ец - ца.

34. Гоман.

Allegretto e con moto.

З Чэрыкаўскага раёну ў Магі-
лёўшчыне, зап. В. Шашалевіч.
Муз. апрац. М. В. Анцава.

С.
А.
Т.
Б.

Го-ман, го-ман, го ман, го ман,
Го-ман, го-ман, го-ман, го-ман

на ву- - -лі-цы, го-ман, го-ман на шы-ро-кай.

Пай-дзем, браткі, па-слу-ха-ем,
што за го-ман

на ву-лі-цы
То сын мам-ку
То сын мам-ку з два- - -ра

з двара го - не: „ - | - дзі, і - дзі, ма - я мам - ка,
 го - - - - не: „ - | - - - - дзі, мам - - - - ка,

ты мне ду - жа на - - да - е - ла,
 а жон - цы на - - -

Meno mosso.
 Пай - шла ма - - ці, за - - пла - - -
 ўпя - рэ - чы - ла"! Пайшла ма - - - ці,

каў - шы, свой кут
 за - пла - - каў - шы, свой род - - - ны кут да - кі - нуў - шы.

mf

І - - дзець по - ле і дру - го - е,

p

дый трэ - ця - е

Tempo I

Шу - миць, гу - дзіць

p *f*

ўжо мі - на - е. Шу - миць, гу - дзіць, ду - - бра - -

ду - бра - - вач - ка, го - не, го - не па - го - ніч - ка;

вач - - - ка, го - - - не, го - - - не

mf

Ой вяр - ні - ся,

mf

сын за мам - кай ў да - - гон е - дзе:

p *Meno mosso.*

ма - - я мам-ка! Ой вяр-ні - - ся, ма - - - я мам - - ка,

mf

мне без ця - бе бя - да стала:

p *Fresco*

вяр - ні - - ся! жа - - на ма - я

мой леп - шы конь на стай - ні паў,

poco ritenuto e dim

эжу ры ла ся,

ма - е дзеткі за - пла - ка - лі!..

Sostenuto assai p

Ой вяр - ні - ся! вяр - нісь!

Ой, вяр - ні - - - ся, Ой!

Паясьненньні

МУЗЫЧНЫХ ТЭРМІНАЎ, ЯКІЯ СУТРАКАЮЦЦА Ў ЗБОРНІКУ.

- Allegro — жыва, борзда.
Allegretto — досыць жыва.
Allegretto risoluto — досыць жыва, рашуча,
Allegretto e con moto — досыць жыва, рухліва.
Andante — павольна.
Andantino — досыць павольна.
Diminuendo — сьціхаючы.
Dolce — прыемна, лагодна.
Crescendo — узмацняючы.
Largo — шырака.
Legato — злучна.
Lento — павольна.
Meno mosso — менш ажыўлена.
Mezzopiano — *mp* — сярэдне ціха.
Mezzoforte — *mf* — сярэдне моцна.
Moderato — мерна.
Moderato assai tranquillo — мерна, досыць спакойна.
Molto — вельмі, многа.
Molto moderato e sostenuto — вельмі мерна, затрымліваючы.
Piano — *p* — ціха.
Pianissimo — *pp* — вельмі ціха.
Poco a poco ritenuto e diminuendo — паступова зьмяншаючы шпаркасьць і сьціхаючы.
Rallentando — зьмяншаючы шпаркасьць.
Risoluto — рашуча.
Ritardando — гл. rallentando.
Sostenuto assai — вельмі затрымліваючы.
Tempo 1-мо — першым тэмпам.
Tenuto — вытрымала.
Forte — *f* — моцна.
Fortissimo — *ff* — вельмі моцна.
Фэрмата — прыпын.
-

ЗЬМЕСТ:

	стр.
Прадмова	3
„Дайце разгону, прастору“, верш Я. Купалы	5
К. М. ГАЛКОЎСКИ:	
1. Цёмная ночка	7
2. Ды ўжо сонейка	8
3. Зялёны дубочак	9
4. Замуж пайсьці — трэба знаць	10
5. Вясёла бяседачка	11
6. Гэй паехаў сын Даніла	12
7. Лявоніха	13
8. Ой у садзе — вінаградзе	14
9. Ці сьвет, ці сьвітае	15
10. Дзеванька	16
11. Чачотачка	18
12. Гарэліца	20
13. О-ю-ля-лю (Са зборн. А. Грыневіча)	22
14. Ляцеля зязюла	23
15. У цёмным лесе	24
16. Каля плоту крапівушка	25
17. Як пагнала стяра баба	26
18. Каліна-маліна	27
19. Малады хлопчэ	28
20. Чырвоная калінанька	29
21. Там за гаем, за Дунаем	30
22. Ой вышла маці	31
23. Туман поле пакрывае	33
24. Ой, валы-ж мае	34
25. Ой там ў лесе	37
Т. В. УЛАДЗІМІРСКИ:	
26. Пастаўлю сьвятліцу	38
27. А ў лузі каліна	40
А. Т. ГРЕЧАНІНАЎ:	
28. Пірапёлка (Жніўная)	44
29. Чаму сілязень	46
30. Ішоў раёк (Дажынкi)	48
М. В. АНЦАЎ:	
31. Ў чыстым полі яліначка	50
32. Вецер вее	52
33. Лучыначка	55
34. Гоман	58
Пясяньненьні музычных тэрмінаў	62

1964

ЗАЎВАЖАННЯ ПАМЫЛКІ.

Стар.	Надрукавана:	Павінна быць:
7	Ц(ц)мная...	Ц(ё)мная...
10	Грын(к)евіча.	Грыневіча.
12	г(е)soluto.	г(і)soluto.
15	п(о)радзімся...	п(а)радзімся...
29	Папл(а)ве...	Папл(ы)ве...
32	н(е) быці.	н(я) быці.
46	А як-ж(э)...	А як-ж(а)...
48	(в)ашага...	(н)ашага...

v2003r

B0000002296001